¹ उपक्रममाण:-पराक्रममाण:, ²[सूर्यः] ^Aआक्रममाण:, ³[वाजी साधु]
^Bविक्रममाण:, ⁴प्रक्रममाण: ^C-उपक्रममाण: [वा भोक्तुम्], ⁵क्रममाण:,
⁶क्रम्यमाण:, क्रमयमाण:, ⁷प्रचिकंसमान:-पराचिकंसमान:-उपचिकंसमान:, चङ्कम्यमाण:;

 ^{8} [ऋचि] क्रंस्यमानः, क्रमिष्यमाणः, प्रचिक्रंसिष्यमाणः, चङ्कमिष्यमाणः ; ^{9} प्रकान्-प्रकामो-प्रकामः, ^{10} दूरकाः-दिधिकाः, ^{11} वनकान् ; $\longrightarrow$

 'उपपराभ्याम्' (1-3-39) इत्यात्मनेपदं शानच् । अत्रापि पूर्वोक्तवृत्यायथैव्वेवा-त्मनेपदम् । तेन, 'सङ्कामन्' इत्यत्र परस्मैपदमेव ।

2. 'आड उद्गमने ' (1-3-40) इत्यातमनेपदम् । 'ज्योतिरुद्गमन इति वक्तव्यम् ' (वा. 1-3-40) इति वचनात्, 'आक्रामन् धूमो हर्म्यतलात् ं इत्यत्र परस्मै- पदमेव । 'नमः समाक्रामित चन्द्रमाः ' इत्यत्र नोद्गमनं विवक्षितम् । किं तिर्दृशे व्याप्तिः, इति परस्मैपदम्—' इति माधवधातुवृत्ती ।

3. 'वे: पादिवहरणे' (1-3-41) इत्यातमनेपदम् । पादिवहरणम् = अश्वस्य गिति-विशेषः । पादिवहरणादन्यत्र 'विक्तामन् सिन्धः' इत्येव । त्रुटयन् इत्येषः । पादिविक्षेपे इत्यर्थ एव धातोः पठितस्वात् अत्र सूत्रे (1-3-41) 'पादिवहरणे ' इत्युक्तिः—धातूनामनेकार्थत्वे लिङ्गं भवति इति केचित् ।

4. ' प्रोपाभ्यां समर्थाभ्याम् ' (1-3-42) इत्यात्मनेपदम् । समर्थः = तुल्यार्थः । तच तुल्यार्थत्वं प्रारम्भे । तेन 'प्रकामन्' इत्यत्र परस्मैपदमेव ।

5. 'अनुपसर्गोद्वा' (1-3-43) इत्यात्मनेपदिवदत्य:। तेन शानच्।

6. 'वा भ्राश—' (3-1-70) इति रयन्पक्षे रूपम् ।

7. उक्तेष्वात्मनेपदिनिमित्तेषु कस्यचिद्विवक्षायाम्, 'पूर्वेवत् सनः' (1-3-62) इत्यात्मने-पदम्। 'स्तुक्रमोरनात्मनेपदिनिमित्ते ' (7-2-36) इति नियमादिण्णिषेषः।

 श्वित्तिसर्गतायनेषु क्रमः (1-3-38) इति आत्मनेपदम् । एवं उपपरापूर्वकाभ्या-मिष उदाहरणं होयम् ।

9. किपि, 'अनुनासिकस्य किझलो: किङ्ति ' (6-4-15) इति दीर्घे, 'मो नो धाती:' (8-2-64) इति पदान्ते नकार:।

10. 'जनसनखनक्रमगमो विद् ' (3-2-67) इति विद् । 'विड्वनोरनुनासिकस्यात्' (6-4-41) इति मकारस्यात्वम् । सवर्णदीर्घः ।

11. 'किर्च' (3-2-76) इति कर्मण्युपपदे किप्। दीर्घः। नत्वम्।

A. 'परीक्षित्रमुपाकेस्त राक्षसी तस्य विक्रमम् । दिवमाक्रममाणेव केतुतारा भयप्रदा ॥ ' भ. का. 8-23-

B. 'जले विक्रममाणाया हनूमान् शतयोजनम्। ' भ. का. 8-24.

C. 'इष्टुं प्रक्रममाणोऽसौ सीतामम्भोनिधेस्तटम् । ा उपाकंस्ताकुलं घोरै: क्रममाणैनिंशाचरै: ॥ ' भ. का. 8-25.